

Paweł Valde-Nowak, Anna Tyniec

Ropa, gm. Gorlice, woj.
nowosądeckie, st. 2

Informator Archeologiczny : badania 22, 45

1988

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

cheologiczne w Poznaniu. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko kultury łużyckiej z V okresu EB i okresu Ha C.

Stanowisko znajduje się ok. 200 m na południe od wsi, na terenie zalesionym. Zajmuje obszar ok. 0,5 ha. Badania wykopaliskowe o charakterze ratowniczym objęły powierzchnię ok. 330 m. Odkryto 29 grobów ciałopalnych, w tym 8 popielnicowych, 14 bezpopielnicowych i jeden klozowy. W pozostałych 6 przypadkach stopień zniszczenia grobów uniemożliwia dokładną interpretację rodzaju pochówków. Większość grobów posiadała obwarowanie kamienne w kształcie prostokąta lub okręgu. Poza jednym groby popielnicowe nie posiadały obwarowania. W skład wyposażenia grobu wchodziło od 1 do 8 naczyń (zwykle 3 do 5), oraz nlekiedy zabytki brązowe i żelazne. Łącznie odkryto dwie szpile brązowe, 6 bransolet, jeden skręt z drutu brązowego, szpilę żelazną, brzytwę (?) żelazną oraz kolbę z 50 paciorków szklanych (5 największych zdobionych żółtą linią falistą).

Badania zakończone.

Potoczek, gm. Potok Wielki, woj. tarnobrzeskie, st. 4 - patrz paleolit i mezolit.
Rojków, gm. Zapolice, woj. sieradzkie, st. 1 - patrz neolit.

Ropa, gm. Gorlice,
woj. nowosądeckie,
st. 2

Polska Akademia Nauk Instytut Historii Kultury Materialnej Zakład Archeologii Małopolski w Krakowie

Badania prowadził dr Paweł Valde-Nowak, uczestniczyła mgr Anna Tynec. Finansował ZAM IHKM PAN. Pierwszy sezon badań. Przykopalniana pracownia obróbki menilitowego rogowca.

Stanowisko zostało odkryte wiosną 1988 r. w trakcie badań poszukiwawczych prowadzonych w rejonie tzw. Pienin Gorlickich. Znajduje się na lewym (oroogr) brzegu rzeki, u podnóża Taniej Góry (576 m. n. p. m.).

Wykonany został szurf geologiczny we wcięciu drogowym oraz szurf zwiadowczy w obrębie ara 7. Zabytki archeologiczne znajdowane były w warstwie ornej i w utworze deluwialnym. Większość artefaktów pochodzi jednak z powierzchni stanowiska. Zebrano ogółem kilkaset wyrobów z rogowca menilitowego, typowego dla datowanej na oligocen tzw. dolnej serii rogowcowej, wyróżnianej w ramach jednostki dukielskiej. Wśród pozyskanych zabytków zwracają uwagę liczne rdzenie odłupkowo-włórowe i odłupkowe bez zaprawy przygotowawczej, odłupki i pojedyncze formy narzędziowe. Datowanie tego materiału jest trudne. W miejscu koncentracji rdzeni znalezione zostały dwa narzędzia typowe dla zespołów z początku epoki brązu (rdzenlowe narzędzie nożowate z powierzchniowym, wieloseryjnym retuszem oraz trójkątny grot). Znaleziska takich form bynajmniej nie przesadzają jeszcze wczesnobrązowej chronologii pozostałych elementów zbioru. Nie jest bowiem wykluczone, że odkryty obiekt eksploatowano też w epoce kamienia.

Badania będą kontynuowane.

Sadowie, gm. Ostrów Wlkp.,
woj. kaliskie,
st. 1

Muzcum Okręgowe Ziemi Kaliskiej
w Kaliszu

Prace prowadził mgr L. Ziabka z MOZK w Kaliszu. Badania finansował WKZ w Kaliszu. Drugi sezon badań. Cmentarzysko kurhanowe kultury przedłużyckiej.

Przebadano kopce oznaczone numerami 21 i 22.

Kopiec nr 21 miał kształt zbliżony do koła, o średnicy u podstawy ok. 14 m i wysokości 80 cm. Nasyp zbudowany był z warstwy darni, pod którą wystąpiła warstwa piasku przemieszana z niewielką ilością próchnicy a pod nią warstwa żółtego piasku. Bezpośrednio pod nią wystąpił biały piasek calcowy. W nasypie kopca pod warstwą darni natrafiono na 3 groby ciałopalne-jamowe o kształcie owalnym, w przekroju nlekkowate, bez wyposażenia grobowego. W warstwach nasypu wystąpiły ponadto nieliczne fragmenty naczyń kultury przedłużyckiej. Nasyp kopca w znacznej części zniszczony był przez wkopy nowożytny. W jednym z nich znaleziono fragment XVIII wiecznego naczynia.

Kopiec nr 22, mniejszy, również zbliżony kształtem do koła o średnicy ok. 10 m i wysokości 50 cm, nie zawierał śladów jam grobowych, ani jakichkolwiek wkopów. Nasyp zbudowany był podobnie do kopca nr 21. Na poziomie czystego, białego piasku calcowego, w centrum kurhanu znaleziono 2 dobrze zachowane naczynia i jedno fragmentaryczne. Dużą ilość, silnie rozdrobnionego materiału ceramicznego dostarczył również nasyp kopca.

Badania będą kontynuowane.